

ת"פ 5858/02/20 - מדינת ישראל נגד ר.א

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 5858-02-20 מדינת ישראל נ' א'

בפני	כבוד השופט דרור קלייטמן
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	ר.א
	ע"י ב"כ עוה"ד רחמים כלילי
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עוה"ד דפנה גסנר- פרקליטות מחוז מרכז

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום, בביצוע עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) רישא יחד עם סעיף 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן "הפקודה"). איסור הפצה לפי סעיף 7(א) לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים, תשע"ג-2013. החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן לפי סעיף 10 לפקודה.

2. בהתאם למתואר בכתב האישום, החל מיום 5.10.19 במסגרת חוזה שכירות למשך שנה, שכר הנאשם יחידת דיור ברחוב ב..... מבעליה והתגורר בה. החל מיום 22.12.19 במסגרת חוזה שכירות למשך תקופה לא מוגבלת, שכר הנאשם שימוש במונית מסוג טויוטה, אותה שכר מבעליה והשתמש בה עד למעצרו.

3. ביום 14.1.20 החזיק הנאשם, בתא הכפפות במונית, משקל אלקטרוני, סמים מסוכנים וחומר האסור להפצה כמפורט להלן:

א. כפפה שהכילה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 64.52 גרם נטו.

ב. שקית סם מסוכן מסוג MDMD במשקל 16.3 גרם נטו.

ג. שקית שהכילה סם מסוכן מסוג MDMD במשקל 3.32 גרם נטו.

- ד. שקית שהכילה סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של 50.82 גרם נטו.
- ה. שקית שהכילה 116 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMD.
- ו. שקית שהכילה סם מסוכן מסוג קטמין במשקל 1.02 גרם נטו.
- ז. שקית שהכילה סם מסוכן מסוג קטמין במשקל 1.99 גרם נטו.
- ח. 15 יחידות של בולים מאוירים מסוג סם מסוכן LSD.
- ט. 36 יחידות של בולים מאוירים מסוג סם מסוכן LSD.
- י. 46 יחידות של בולים מאוירים מסוג סם מסוכן LSD.
- יא. אריזה מפלסטיק ובה חומר אסור להפצה מסוג Fluorodeschloroketamine במשקל 4.20 גרם נטו.
- יב. אריזה מפלסטיק ובה חומר אסור להפצה מסוג Fluorodeschloroketamine במשקל 1.064 גרם נטו.
- יג. אריזה מפלסטיק ובה חומר אסור להפצה מסוג Fluorodeschloroketamine במשקל 1.003 גרם נטו.
- יד. אריזה מפלסטיק ובה חומר אסור להפצה מסוג Fluorodeschloroketamine במשקל 0.962 גרם נטו.
- טו. אריזה מפלסטיק ובה חומר אסור להפצה מסוג Fluorodeschloroketamine במשקל 20.11 גרם נטו.
- טז. אריזה מפלסטיק ובה חומר אסור להפצה מסוג Fluorodeschloroketamine במשקל 10.01 גרם נטו.
4. באותו מועד, החזיק הנאשם בתוך תיק גב שחור, בחדר הכביסה בדירה, סמים מסוכנים כדלקמן:
- א. שקית שהכילה סם מסוכן מסוג MDMA בגביש במשקל 133.03 גרם נטו.
- ב. שקית שהכילה סם מסוכן מסוג MDMA בגביש במשקל 5.97 גרם נטו.

- ג. שקית שהכילה סם מסוכן מסוג MDMA בגביש במשקל 10.56 גרם נטו.
- ד. שקית שהכילה סם מסוכן מסוג קטמין באבקה במשקל 6.99 גרם נטו.
- ה. אריזה מפלסטיק ובה חומר אסור להפצה מסוג Fluorodeschloroketamine במשקל 99.86 גרם נטו.
- ו. אריזה מפלסטיק ובה חומר אסור להפצה מסוג Fluorodeschloroketamine במשקל 66.84 גרם נטו.
5. אותה העת, החזיק הנאשם בחדר האחורי של הדירה, בתוך 5 מגשים, סם מסוכן מסוג פטריות פסילוצין במשקל כולל של 36.92 גרם נטו.
6. סך הכל החזיק הנאשם סמים מסוכנים וחומרים אסורים בהפצה בדירה ובמונית, שלא לצריכתו העצמית בכמויות הבאות:
- א. סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 64.52 גרם נטו.
- ב. סם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של 220 גרם נטו.
- ג. 116 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA.
- ד. סם מסוכן מסוג קטמין במשקל כולל של 10 גרם נטו.
- ה. חומר אסור להפצה מסוג Fluorodeschloroketamine במשקל כולל של 204.04 גרם נטו.
- ו. סם מסוכן מסוג פסילוצין במשקל כולל של 36.92 גרם נטו.
- ז. 97 יחידות של בולים מאוירים מסוג סם מסוכן LSD.

תסקירי שירות המבחן

7. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים.
8. בתסקיר הראשון שהוגש מיום 10.2.22, מתואר כי הנאשם בן 49, גרוש, אב ל-3 ילדים, מתמודד עם

מורכבות רפואית, אינו מתפרנס ומתקיים מקצבת הביטוח הלאומי. לחובתו שתי הרשעות קודמות מתחום האלימות. באשר לעבירות המיוחסות, הביע חרטה ולקח אחריות על ביצוע. ביטא מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי בתחום ההתמכרויות, ולאור החשיבות בשילובו העשוי לצמצם הסיכון להמשך ביצוע עבירות על החוק, נדחה מועד הדיון לתקופת ניסיון שיקומי.

9. בתסקיר השני שהוגש מיום 22.5.22, נמסר כי הנאשם החל השתלבותו במסגרת מרכז יום, ומדיווח של הגורמים הרלוונטיים עולה כי הנאשם משתף פעולה בהליך הטיפול במסגרת הפרטנית והקבוצתית, תוך שמגלה אחריות והתגייסות לכך. לאור העובדה כי מצוי בתחילתו של הליך טיפולי, שירות המבחן העריך כי טרם בשלה העת לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו.

10. בתסקיר האחרון שהוגש בעניינו מיום 25.8.22, מתואר כי שיתוף הפעולה של הנאשם במסגרת ההליך מעורר הערכה, מחזיק במוטיבציה גבוהה להתקדמות חיובית ושימור השינוי שערך באורחות חייו. בהתאם לשיתוף הפעולה, הרצינות וההתגייסות שמגלה, מעריך שירות המבחן כי הסיכון להמשך התנהלות עוברת חוק הצטמצם באופן משמעותי, ומעריכים כי הטלת עונש מאסר בפועל עלולה להוביל לקטיעת הליך השיקום בו מצוי, לרגרסיה במצבו ובתפקודו ולפגיעה במוטיבציה שלו לשינוי. התרשמותם ממי שניתן לתת בו אמון וכל זאת מבלי להתעלם מחומרת העבירות שביצע. לבסוף, המלצתם לנקוט בעניינו בגישה שיקומית בדמות צו מבחן למשך שנה לצד מאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

ראיות לעונש וטיעוני הצדדים

11. טרם שמיעת הטיעונים לעונש, העידה לעניין העונש אמו של הנאשם, הגב' ר.א. תיארה את הליך המעצר והשלכותיו על הנאשם ומשפחתו. העידה על נסיבות חייו המורכבות ועל מחלתו הקשה בגינה סובל מכאב כרוני ונאלץ לעבור מספר ניתוחים. הנאשם אב לשלושה ילדים, מסייע לבני משפחתו ולחבריו וביקשה להתחשב באמור בעת גזירת העונש.

12. ב"כ המאשימה, עו"ד דפנה גסנר, תחילה, הגישה גיליון רישום פלילי (ת/1) וטענה כי הנאשם הורשע בכתב האישום המקורי הכולל כמות מסחרית של החזקת סמים. הצביעה על הערכים המוגנים שנפגעו והפנתה לפסיקת בית המשפט העליון לפיה הענישה בעבירות סמים תהיה מרתיעה כאשר התכליות העיקריות הן גמול והרתעה. טענה כי הפגיעה בערכים הינה משמעותית ובלעדי הנאשם לא הייתה קיימת החזקה לשם הפצה. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מדובר בעבירות הדורשות תכנון מוקדם, הנזק שהיה צפוי להיגרם הוא רב וכך גם הרווח שהיה צפוי להפיק הנאשם. הנזק נמנע כתוצאה מפעולותיה של רשות

האכיפה ולא כתוצאה מחרטת הנאשם. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 4.5 ל-7 שנות מאסר, ובכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן, להודאתו ולחיסכון בזמן השיפוט. טענה כי אין הצדקה לסטות לקולא ממתחם העונש הואיל והנאשם לא עבר הליך שיקומי משמעותי וזאת בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בגדרה נקבע כי הסטייה תתאפשר רק במקרים נדירים. לבסוף, ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם ועתרה לענישה כלכלית בדמות הטלת קנס משמעותי.

13. ב"כ הנאשם, עו"ד רחמים כלילי, פתח טיעונו בכך שסבור שהפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה רלוונטית לענייננו. שם נגזר דינם של נאשמים בעלי עבר פלילי לאחר שניהלו את משפטם ולא עברו הליך שיקום. תיאר כי תחילה שהה הנאשם במעצר ולאחר שבית המשפט נתן בו אמון שוחרר למעצר בית מלא. הנאשם הודה, קיבל אחריות, חסך זמן שיפוטי יקר ומאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. החוק מאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ללא החרגה של סוג העבירה וחומרתה. לטענתו אין להתעלם ממצבו הרפואי של הנאשם (הוגשו מסמכים), הוא נאלץ לעבור מספר ניתוחים וציין כי הנאשם עמד לקבל רישיון להחזקה ולשימוש סם רפואי. הנאשם עבר הליך שיקומי והשתתף מיוזמתו בקבוצת "12 צעדים". כיום ניכר שינוי משמעותי בתפיסת עולמו והוא אף נמנע משימוש בסמים. באשר למתחם העונש ההולם, טען בהתאם לפסיקה שהציג כי המתחם נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר, אך סבור כי זה המקרה לסטות מהמתחם באופן משמעותי. יתר על כן, הצביע על המלצת שירות המבחן ועל מסקנתם כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריאח עלול לקטוע את ההליך השיקומי של הנאשם ואף לגרום לרגרסיה במצבו.

14. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה כך שהגיש לבית המשפט מסמך בו מביע חרטה, לוקח אחריות על מעשיו ואף מתאר את ההליך הטיפולי שעבר. מבקש מבית המשפט להמשיך ולתת בו אמון על מנת ששיקומו יישמר.

דין והכרעה

מתחם העונש

15. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירה אותה ביצע הנאשם, הינם שמירה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזק הנגרם משימוש בסמים, לרבות נזקים נלווים הנגרמים כתוצאה מהצורך של צרכני הסמים לממן את רכישת הסם וכן הנטל שמוטל על הציבור כתוצאה מהתנהלותם של המתמכרים לסמים.

16. בעניין שבפניי מדובר בפגיעה ברף גבוה וזאת לנוכח כמויות, סוגי ומגוון הסמים שנתפסו ברשותו של הנאשם. אין מדובר בנאשם שנתפס כשברשותו סמים המכונים "קלים", אלא סמים מסוגים רבים ובכמויות ניכרות, לרבות סם מסוג קוקאין במשקל של 64.52 גרם, 116 טבליות MDMA, 220 גרם סם מסוג MDMA, 97 יחידות של בולים מאוירים של סם מסוכן מסוג LSD, ועוד.

17. בכלל הנסיבות שקשורות בביצוע העבירה, התחשבתי בכך שכמות ומגוון כזה של סמים מצריך תכנון והכנה מוקדמת. לא ניתן להצטייד בכאלו כמויות באופן מקרי. הנאשם הוא המבצע היחידי. הנזק שעלול היה להיגרם מהפצתם של הסמים הוא רב היקף והרווח הכלכלי שיכול היה להיות מופק הוא גדול ביותר. מניעת הנזק היא תוצאה בלעדית של תפיסת הנאשם על ידי גורמי אכיפת החוק, לולא זאת הסם היה מופץ והנזק היה נגרם.

18. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, אפנה למספר פסקי דין אותם הציגה ב"כ המאשימה ויש בהם על מנת להצביע על מדיניות ענישה בעבירות מעין אלו:

א. ת"פ 5611-09-18 **מדינת ישראל נ' בניטה** (20.4.20), הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק ברשותו בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 55.27 גרם ובסם מסוכן מסוג קנביס במשקל של 5.07 גרם וכן בשני משקלים אלקטרוניים. באישום השני, הורשע בכך שהפר הוראה חוקית כאשר עזב את הקהילה הטיפולית בה היה מצוי ואותר ונעצר בנתב"ג כשהוא מחזיק בדרכון וכרטיס נסיעה לפנמה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל והשית עליו מאסר בפועל למשך 36 חודשים והפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים וזאת בחופף ובמצטבר לעונש שהוטל עליו כך שירצה בסך כל העונש מאסר בן 40 חודשים.

ב. ת"פ 2727-06-14 **מדינת ישראל נ' מתתיהו** (15.4.15), הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בהחזקת סם לא לצריכה עצמית במשקל של כ-61 גרם וכן בהחזקת משקל אלקטרוני. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בגין מעשיו של הנאשם הנע בין 24 ל-50 חודשי מאסר בפועל והשית עליו 36 חודשים.

ג. ת"פ 67193-02-19 **מדינת ישראל נ' ביטון** (5.12.19), הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בכך שהנאשם 1 הורשע בביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והנאשם 2 הורשע בביצוע עבירה של סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. על

פי המתואר החזיק הנאשם 1 והנאשם 2 סייע לו ברכב בסמים מסוכנים מסוג חשיש במשקל כולל ששל 857.92 גרם. סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל כולל של 569.08 גרם. סם מסוכן מסוג DELTA9THCHG בנפח כולל של 15 מ"ל. 1,084 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA. 283 יחידות של סם מסוכן מסוג LSD. סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 41.99 גרם וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 50.139 גרם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 הוא החל מ-32 ועד 62 חודשי מאסר בפועל וכי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 הוא החל מ-16 ועד ל-32 חודשי מאסר בפועל. על נאשם 1 נגזרו 40 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שיישא 42 חודשים ועל נאשם 2 נגזרו 22 חודשי מאסר בפועל.

ד. ע"פ 2279/15 בורחוב נ' מדינת ישראל (31.1.16), הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש לצריכה עצמית ובהחזקת כלים להכנת סם, ובאישום נוסף הורשע בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. דובר בסוגי סם מגוונים, בין היתר סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-51 גרם, חשיש במשקל 9.4 גרם, 293 טבליות של סם מסוג MDMD וסם מסוג חשיש במשקל של 10.7 גרם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה.

ה. ע"פ 9910/17 גריפולינה נ' מדינת ישראל (3.5.18), נדחה ערעורם של נאשמים אשר הורשעו על יסוד הודאתם בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשמת הודתה בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 40.15 גרם וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 54.87 גרם. הנאשם, בעל עבר פלילי, הודה בהחזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 3.26 גרם, וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 21.75 גרם. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינה של הנאשמת נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר, ובעניינו של הנאשם בין 15 ל-36 חודשי מאסר והשית על הנאשמים 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונשים הולמים את נסיבות ביצוע העבירות, סוג הסם וכמותו ועולים בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת, ועל כן דחה את ערעורם של הנאשמים.

19. לציון כי ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה בכל הנוגע למתחם הענישה ומיקד את טיעונו בפסיקה העוסקת בסטייה ממתחם הענישה, אליה אתייחס בהמשך.

20. קביעת מתחם הענישה אינה חישוב מתמטי הסוכם את כמויות הסמים. לאחר שהתחשבתי בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, הגעתי למסקנה כי מתחם הענישה בעבירה שבוצעה

בנסיבותיו של כתב אישום זה, נע בין 30-54 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש

21. בכלל הנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, התחשבתי בהודאת הנאשם, אשר נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי ואת הצורך בהעדת עדים. עוד נלקח בחשבון מצבו הרפואי של הנאשם והעובדה כי על פי בדיקות שתן שנעשו לו הוא אינו משתמש עוד בסמים. מנגד, לנאשם 2 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הוא אף נדון בעבר לעונש מאסר בעבודות שירות, אותו לא הצליח לסיים בשל נסיבות רפואיות ולכן ריצה את יתרת העונש באמצעות מאסר בפועל לתקופה קצרה.

22. בעניינו של הנאשם התקבלו שלושה תסקירי שירות מבחן, מהם ניתן ללמוד כי הוא גרוש ואב לשלושה ילדים וסובל ממספר בעיות רפואיות משמעותיות. כבר מתחילת הדרך נטל הנאשם אחריות על מעשיו, שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן והשתלב בקבוצה המיועדת לעצורים במעצר בית, תוך שבלט לחיוב. הוא ביטא צער, בושה וחרטה על מעשיו ומוטיבציה להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות. שירות המבחן התרשם כי החשש מריצוי עונש מאסר נוסף מהווה אלמנט משמעותי ומציב גבול להתנהגותו בעתיד והומלץ על שילובו בהליך טיפולי משמעותי. כך נעשה ובתסקיר נוסף שהתקבל תיאר שירות המבחן כי הנאשם עשה מאמצים רבים להתאים עצמו לתנאי הקבלה והוא אכן שולב במסגרת מרכז יום ביחידה להתמכרויות, שם שיתף פעולה, תוך ששירות המבחן מתרשם כי המוטיבציה המניעה אותו הופכת לפנימית ואינה מונעת רק מהחשש לעונש. בתסקיר מסכם שהתקבל לקראת הדיון הנוכחי נמסר כי הנאשם משולב ביחידה להתמכרויות הן בקבוצות והן בשיחות פרטניות ובנוסף, נוטל חלק באופן עקבי במפגשי NA. שירות המבחן דיווח על מאמצים מעוררי הערכה של הנאשם והתרשמות כי הוא עורך התבוננות פנימית כנה ומצליח להתבונן ולהכיר בבעיית התמכרותו לסמים ומחזיק במוטיבציה גבוהה להתקדמות חיובית. הערכת שירות המבחן היא כי הסיכון מהנאשם פחת באופן משמעותי, וזאת בכפוף להמשך השתלבותו בטיפול והימנעות מצריכת סמים. הערכת שירות המבחן היא כי הטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם, עלולה להביא לקטיעת הליך השיקום ולנסיגה במצבו. המלצת שירות המבחן, כאמור, היא לצו מבחן לצד עונש מאסר בעבודות שירות, לצד מע"ת.

23. סעיף 40 ד (א) לחוק העונשין קובע כי: "קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש],

התשכ"ט-1969".

24. לא ניתן להתעלם מההליך הטיפולי המוצלח בו מצוי הנאשם, אולם על בית המשפט לשקול לנגד עיניו את חומרת והיקף העבירה בה הורשע הנאשם. כאשר עסקינן בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בהיקף ובמגוון אשר מתוארים בכתב האישום, הרי שמול האינטרס בשיקומו של הנאשם עומדים שיקולי גמול והלימה, אשר בית המשפט העליון מעניק להם מעמד בכורה בעבירות מעין אלו, מאחר והגמול וההרתעה הם היעדים העיקריים של הענישה בתחום עבירות הסמים.

25. נגע הסמים גורם לנזקים קשים בחברה ועל בית המשפט לתת את חלקו במאבק בתופעה קשה זו. לא בכדי נקבע על ידי בית המשפט העליון בע"פ 211/09 אזולאי נגד מדינת ישראל, (22.6.10): **"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו. שנית, על העונש להעביר מסר חד משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים... מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים"**.

26. איני מתעלם מהפסיקה הרבה שהוצגה על ידי ב"כ הנאשם שעניינה סטייה ממתחם הענישה, גם בעבירות חמורות של סמים. אולם עיון בפסיקה שהוצגה על ידי ב"כ הנאשם מצביעה על כך שבאותם מקרים בהם היה מדובר על עבירות סמים קשות, הרי סטייה מהמתחם בוצעה על רקע הליך שיקומי משמעותי באופן ניכר מזה שעבר הנאשם. למשל: בת"פ 52418-12-19 מדינת ישראל נ' יצחק בוסקילה (15.3.22), שהה הנאשם 7 חודשים במעצר, שנה בקהילה טיפולית סגורה וחמישה חודשים נוספים בהוסטל טיפולי. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 48325-02-18 מדינת ישראל נגד רמי רבוכין (13.5.18), שהה הנאשם במעצר כ-7 וחצי חודשים ואז בקהילה סגורה ובהוסטל במשך 20 חודשים. גם בע"פ 8092/04 ישראל חביב נגד מדינת ישראל (10.9.06), מדובר בנאשם אשר שהה תקופה ארוכה בקהילה טיפולית סגורה, לאחר מכן בהוסטל ובהמשך בקבוצות טיפוליות. כך גם בעפ"ג 22919-03-18 מדינת ישראל נגד חכים (29.5.18), שם היה הנאשם עצור במשך 4 חודשים, שהה בקהילה טיפולית סגורה 9 חודשים והיה בהוסטל למשך 4 חודשים נוספים.

27. מבלי להקל ראש בהליך הטיפולי החיובי בו מצוי הנאשם ומהמלצת שירות המבחן, לרבות התרשמותם כי

עונש מאסר בפועל עלול לפגוע בהליך השיקומי ולהסיגו לאחר, הרי כאשר הליך זה עומד מול חומרת העבירה בה הוא הורשע ומתחם הענישה שנקבע בעניינו, איני סבור כי האינטרס הציבורי מאפשר במקרה זה סטייה ממתחם הענישה.

28. אי השמתו מאחורי סורג וברית, של נאשם אשר הורשע בהחזקת כמות כה גדולה של סמים, מהסוגים המתוארים ובמגוון כה גדול, יכולה להתבצע אך ורק במקרים חריגים ביותר, לנוכח הליך שיקום דרמטי ויוצא דופן. לא כך פני הדברים בעניינו, ולכן עם מלוא ההערכה להליך הטיפולי ולהמלצת שירות המבחן, יש לתת קדימות לאינטרס הציבורי בדמות גמול, הלימה והרתעה.

29. טוב עשה הנאשם שהשתלב בהליך טיפולי והתקווה היא כי לא ייסוג מהליך זה, למענו, למען משפחתו ולמען החברה. ההליך השיקומי ושאר הנסיבות שהובאו לזכותו של הנאשם, יש בהם על מנת להעמידו בתחתית מתחם הענישה וזאת למרות עברו הפלילי, אך אין בהם כאמור לעיל, על מנת להביא לסטייה ממתחם הענישה.

30. לנוכח האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 14.01.2020-10.03.2020.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי לשלש שנים מיום שחרורו ממאסרו. התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירה מסוג פשע על פי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי לשלש שנים מיום שחרורו ממאסרו. התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירה מסוג עוון על פי פקודת הסמים המסוכנים.

ד. 12 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך שלש שנים מיום שחרורו ממאסרו. התנאי יופעל באם יעבור הנאשם עבירה על פי פקודת הסמים.

ה. קנס כספי בסך ₪ 10,000 או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון בהם ביום 1.1.23 ובראשון לכל חודש עוקב. אם לא ישולם אחד התשלומים, יעמוד כל הקנס לפירעון מיידי.

אני מכריז על הנאשם כ"סוחר סמים" ומורה על חילוט סך של ₪ 1,400 שנתפסו ברשותו. כן ניתן צו להשמדת הסמים והכלים.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בתאריך 13.11.22 בשעה 8:00 בבית הכלא "הדרים".

להבטחת התייצבותו ישמשו ההפקדות והערבויות המצויות בתיק המעצר.

ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ נגד הנאשם.

הנאשם יפקיד את דרכונו במזכירות בית המשפט עד לתאריך 2.10.22

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים ב"כ המאשימה עו"ד דפנה גסנר ועו"ד הדר סמג'ה, הנאשם וב"כ עו"ד כלילי רחמים.